

κρατικῶν ξενοδοχείων ὠπλισμένος μὲ ἓνα καρβέλι ψωμί, διέτασσε μίαν ὑπερμεγέθη μερίδα ὠρισμένου τινὸς φαγητοῦ, πάντοτε τοῦ αὐτοῦ, ἔτρωγεν ὀλίγον, ἔδιδε τὸ ὑπόλοιπον διὰ τοῦ παραθύρου εἰς τὸν τυχόντα διαβάτην, ἄφινεν ἐπὶ τῆς τραπέζης ἐν δουκάτῳ καὶ εἶτα ἀπεμακρύνετο.

Τοὺς μεγαλητέρους ὅμως ἰδιοτρόπους ἀνέδειξε πάντοτε ἡ Ἀγγλία, ὅπου τὸ spleen ἀνέκαθεν ἔπαιξε τὸ μεγαλήτερον ρόλον. Ἀκόμη καὶ σήμερον λέγεται ὅτι ὑπάρχουσιν ἐν Λονδίῳ πολλοὶ πλουσιώτατοι εὐπατρίδαι, οἱ ὅποιοι ἀρέσκονται νὰ ὑπηρετῶσιν ὡς ἀμαξήλατοι ἐπὶ μισθῷ. Το αὐτὸ ἰσχύει περὶ ἐκείνου τοῦ λόρδου, ὅστις λαβὼν ποτε τὴν ἀπόφασιν νὰ νυμφευθῇ τὴν πρώτην τυχοῦσαν ἄγαμον γυναῖκα ἣν ἤθελε συναντήσῃ τῇ ἐπομένῃ ἡμέρᾳ ἐξερχόμενος τοῦ οἴκου του, πρᾶγματι ἐξετέλεσε τὴν ἀπόφασιν τοῦ ταύτην καὶ ἐνυμφεύθη μίαν ὑπέρθετα μαγειρείου, ἡ ὁποία ἔλαβε τὴν εὐτυχίαν νὰ συναντηθῇ πρώτη ὑπ' αὐτοῦ. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει περὶ τῆς Ἀγγλίδος ἐκείνης, ἥτις εἶχε τοσαύτην ἐξαιρετικὴν ἀγάπην πρὸς τὰς ἐπὶ τῶν ὁρέων ἐκδρομὰς, ὥστε εἰς τὸ μετὰ τοὺς γάμους ταξειδίον τῆς ὁ σύζυγος βαρυνθεὶς νὰ τὴν συνοδεύῃ ἀπὸ ὅρους εἰς ὅρος τὴν ἐχωρίσθη πρὸ τῆς ἐπιστροφῆς ἐκ τοῦ ταξειδίου τοῦ ἀντιγάμου. Τὰ ὅρια τῆς ἰδιοτροπίας εἶχεν ὑπερπηδῆσθαι ὁ Παρισιανὸς ἐκεῖνος ἔμπορος, ὅστις ἠρωτεύθη μίαν κηρίνην πλαγγόνα, ὁμοιάζουσαν ἰσως τῇ ἀποθανούσῃ συζύγῳ του· ὡσαύτως ὁ Οὐγγρος ἐκεῖνος γαιοκτήμων, ὅστις ἐπισκεφθεὶς ποτε θηριοτροφεῖόν τι ἠγόρασεν ἀμέσως πέντε λέοντας καὶ ἤρχισε νὰ τοὺς γυμνάζῃ. Εἰς τὰ πρόθυρα τῆς παραφροσύνης θὰ εὗρίσκετο βεβαίως καὶ ὁ Γερμανὸς ἔρωτῶδὸς Οὐλερίχος φὸν Λίχτενσταϊν, ὅστις περιφερόμενος εἰς τὰς ὁδοὺς μὲ γυναικεῖα ἐνδύματα ἀνήγγελλεν εἰς τὸν κόσμον τὴν ἔλευσιν τῆς βασιλείας τῆς Ἀφροδίτης, ὡς ἐπίσης καὶ ὁ ἀστρολόγος Καρδᾶνος ὅστις ἀπέθανεν ἐκουσίως ἐξ αἰτίας, ὅπως ἐπαληθεύσῃ ἡ προφητεία του ὅτι ἔμελλε νὰ ἀποθάνῃ κατὰ τινὰ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ ἰδίου ὀρισθεῖσαν ἡμέραν. Ἐν γένει δὲ δύναται τις νὰ εἴπῃ ὅτι πᾶσα ἐκδεδηλωμένη ἰδιομανία εἴτε φαντασιοπληξία (κοινῶς πετριά εἴτε βίδια), ἐξερχομένη τῶν ὀρίων τῆς ἀπλῆς ἰδιοτροπίας, εἶνε σημεῖον νοσηρᾶς τοῦ ἐγκεφάλου καταστάσεως. Ὅταν π. χ. ἀκούωμεν ὅτι ἐν τῷ 18 αἰῶνι πρίγκηψ τις Σουλβόβσκυ, ἐπιθυμῶν ἐν ὥρᾳ θέρους νὰ κάμῃ ἐκδρομὴν μὲ τὸ ἔλκυθρον, μὴ ὑπαρχούσης χιόνος, ἐπέστρωσε τὰς ὁδοὺς μὲ σάκχαριν, ἢ ὅτι ἐβδόμηκοντα ἔτη βραδύτερον ἄλλος τις μεγιστάν, συμπολίτης

καὶ ὁμώνυμος τούτου, εὗρισκε τὴν μεγαλητέραν εὐχαρίστησιν εἰς τὸ νὰ σχίζῃ τὰ στρώματα τῶν χωρικῶν του καὶ ἔπειτα νὰ τοὺς ξυλοκοπῇ ἐπὶ ἀμοιβῇ, τοὺς τοιοῦτους δὲν δυνάμεθα νὰ ὀνομάσωμεν ἰδιοτρόπους ἀλλὰ μᾶλλον τρελλούς. Τοιοῦτος θὰ ἦτο βεβαίως καὶ ὁ Ἀμερικανὸς ἑκατομμυριούχος White, τοῦ ὁποίου ἡ μεγαλητέρα ἐπιθυμία ἦτο νὰ καταπονηθῇ ἀντὶ τοῦ ἐσχάτως ἐν Παρισίοις ἀποκεφαλισθέντος δολοφόνου Πραγτσίνη, καὶ τοῦτο ἐκ περιεργίας διὰ νὰ ἴδῃ ἐπὶ πόσον χρόνος ὁ ἀποκεφαλισθεὶς διατηρεῖ τὰς αἰσθήσεις του. Ἐνῶ ἀπ' ἐναντίας καθαρὰ ἰδιοτροπία εἶνε ἡ τοῦ Πάτ' Ἰγγιν, ὑποδηματοκαθαριστοῦ ἐν Denver, ὅστις ἐνῶ ἤδη ἔχει ἀποκτήσῃ περιουσίαν ἑκατὸν χιλιάδων δολλαρίων, μένει πιστός εἰς τὸ ἐπιτήδευμά του καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ ἐργάζεται ὅλην τὴν ἡμέραν ὡς λουστραντζῆς, λέγων ὅτι ὁ βίος τοῦ ἀνθρώπου δὲν εἶνε πλέον τίποτε, ὅταν λείψῃ ἡ συνεισθισμένη ἐργασία. Ἀξιομίμητον τῇ ἀληθείᾳ, ἀλλὰ δυστυχῶς τῆς ὑπονοίας τῆς τρέλλας οὐχὶ παντελῶς ἀπηλλαγμένοι εἶδος ἰδιοτροπίας! Οἱ πλείστοι τοῦλάχιστον ἄνθρωποι δὲν θεωροῦσιν αὐτὸν πολὺ διάφορον ἐκείνου, ὅστις ἤρχιζε τὸ γεῦμά του μὲ τὰ ἐπιδόρπια καὶ ἐτελείωνε μὲ τὴν σοῦπαν· δὲν θεωροῦσιν αὐτὸν ἀνώτερον ἐκείνου, ὅστις κατὰ μὲν τὸν χειμῶνα ἐλαφρότατα ἐνδεδυμένος, κατὰ τὸ θέρος δὲ περιβεβλημένος βαρυτάτην, πολυτιμοτάτην γοῦναν, διήγειρε τὴν ὑπόνοιαν ὅτι θέλει νὰ ἐπαναφέρῃ εἰς τὴν ζωὴν τὸ ἐν Γαλλίᾳ κατὰ τὸν 13^{ον} αἰῶνα ἱδρυθὲν ἐκεῖνο τάγμα, τοῦ ὁποίου τὰ κατὰ χιλιάδας ἀριθμούμενα μέλη ἀμφοτέρων τῶν φύλων ὑπεβάλλοντο εἰς ὁμοίας ἀσκήσεις, μόνον καὶ μόνον ἵνα ἀποδείξωσιν ὅτι ἡ ἀγάπη κατορθώνει τὰ πάντα.

„Δὲν μοῦ φαίνεται καθόλου θαυμαστόν, διότι ὅλος ὁ κόσμος εἶνε ἐν μέγα φρενοκομείῳ“, εἶπε φρόνιμός τις Ἀγγλος, μόλις ἤκουσε τὴν εἶδησιν ταύτην, καὶ προσεπάθει συγχρόνως νὰ κορδίσῃ τὰ πεντήκοντα ὥρολόγια τῆς τσέπης, τὰ ὁποῖα ἔφερε πάντοτε μεθ' ἑαυτοῦ. Ἄν εἶχε δίκαιον ἢ ὄχι, ἀγνοοῦμεν, γνωρίζομεν ὅμως μετὰ βεβαιότητος ὅτι πρὸ δύο χιλιάδων ἐτῶν ἀνθρωπὸς τις, τὸν ὁποῖον ἕνεκα τῶν ἰδιοτροπιῶν του εἶχον ἐγκλείσῃ ἐντὸς τοῦ φρενοκομείου τῆς Πομπηίας, εἶπεν εἰς τὸν ἱατρόν, ὅστις ἦλθε νὰ ἐξετάσῃ τὴν κατάστασιν τοῦ πνεύματός του, παρόμοιόν τι: „Ἡμεῖς οἱ ὁποῖοι τηκόμεθα ἐν τῷ φρενοκομείῳ, εἰμεθα τόσῳ ὀλίγον τρελλοί, ὅσον ὑμεῖς οἱ ἔξω εἰσθε ἀπηλλαγμένοι τάσεων, αἵτινες διεγείρουσι τὴν ὑπόνοιαν τῆς τρέλλας.“

ΦΡΑ ΔΙΑΒΟΛΟΣ.

ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΔΙΗΓΗΜΑ.

Μεταξὺ τῶν γνωστοτάτων καὶ λίαν διαδεδομένων μελοδραμάτων ἐκάστης ὅπως δὴποτε μεγάλης σκηνῆς συγκαταλέγεται καὶ τὸ ὠραιότατον καὶ μελωδικώτατον τοῦ Auber μελοδράμα „Fra Diavolo“. Καὶ εἰς ἐκείνας ἀκόμη τὰς πόλεις, ὅπου ἕνεκα ἐλλείψεως θεάτρου ἢ ἐπὶ σκηνῆς παράστασις τοῦ ἔργου τούτου εἶνε ἀδύνατος, εἶναι γνωστὰ τοῦλάχιστον μερικὰ τεμάχια τοῦ Fra Diavolo, πρὸ πάντων δὲ ἡ λαμπρὰ αὐτοῦ εἰσαγωγή.

Ὅπως εἰς τὰ πλείστα τῶν ἐχόντων ἱστορικὴν τινα βάσιν μελοδραμάτων ἡ ἱστορικὴ ἀλήθεια ἐπισκοπίζεται καὶ παραμελεῖται, τὴν δὲ θέσιν αὐτῆς καταλαμβάνει ἡ φαντασία, οὕτω συνέβη καὶ εἰς τὸ Fra Diavolo: ἡ ὑπόθεσις τοῦ μελο-

δράματος τούτου εἶναι καθαρὸν τῆς φαντασίας ἀποκύημα, οὐδὲν κοινὸν ἔχον μετὰ τῆς πραγματικότητος, πλην τοῦ ὀνόματος τοῦ ἥρωος. Ὁ ἥρωας ὅμως οὗτος, ὁ ληστής Φρὰ Διάβολος, πράγματι ἔζησεν.

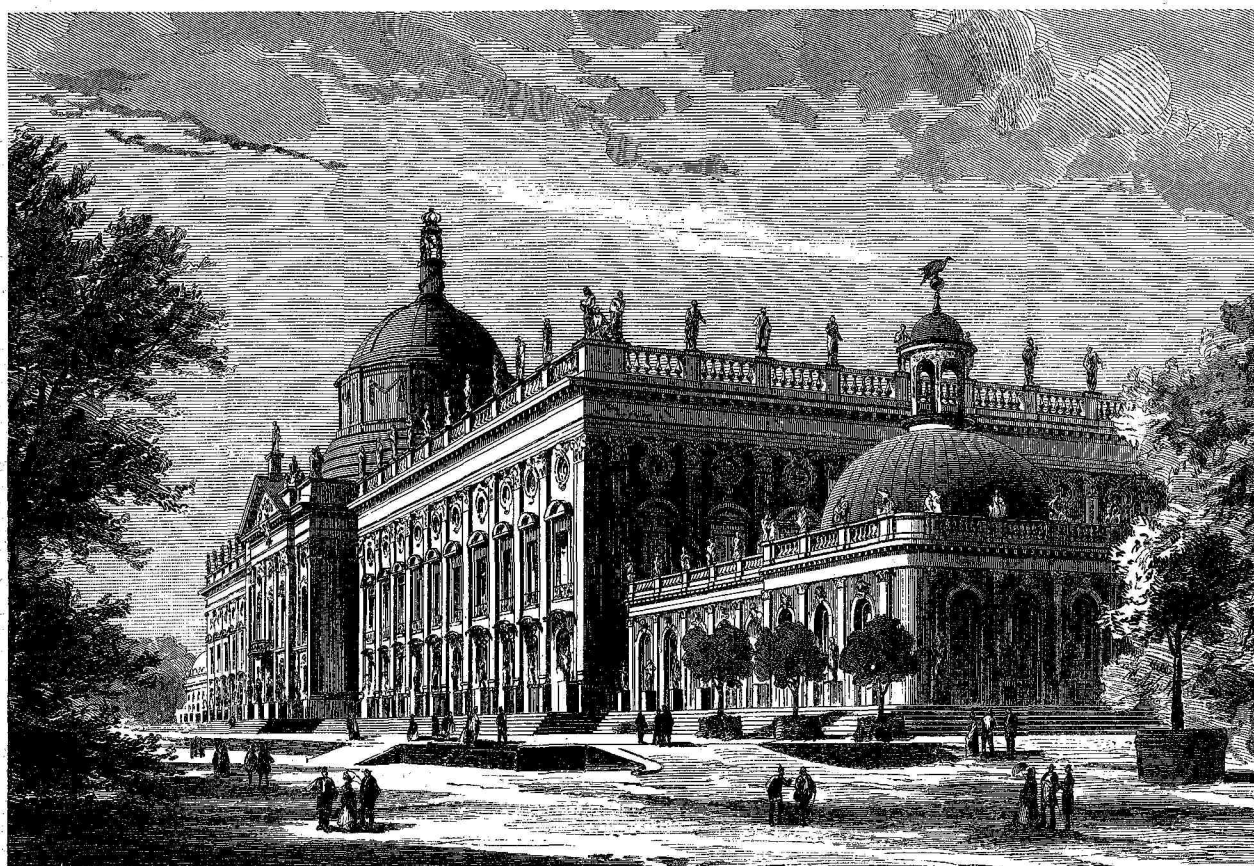
Ἦτο τὸ ἔτος 1798. Ἡ Γαλλικὴ ἐπανάστασις εἶχεν ἀντικαταστήσῃ τὴν Γαλλικὴν μοναρχίαν διὰ τῆς δημοκρατίας, τῆς ὁποίας ὁ πρῶτος ὑπάτος προσεπάθει, κατὰ τὸ φαινόμενον τοῦλάχιστον, νὰ εἰσαγάγῃ τὸ δημοκρατικὸν πολίτευμα καὶ εἰς τὰς λοιπὰς χώρας τῆς δυτικῆς καὶ μεσημβρινῆς Εὐρώπης. Τὸν θρόνον ἀμφοτέρων τῶν Σικελιῶν κατεῖχε τότε Φερδινάνδος ὁ τέταρτος, ἀσθενὴς καὶ φιλήδονος ἡγεμὼν, ὅστις ἐπροτίμα τὴν διασκέδασιν τοῦ κυνηγίου

καὶ τὰς ἡδονὰς τῆς τραπέζης τῶν περὶ τῆς εὐημερίας τῆς χώρας του φροντίζων, τὰς ὁποίας ἄφινεν εἰς τὴν υπερήφανον καὶ ἐμπαθεῖ σύζυγόν του Μαρίαν Καρολίαν, θυγατέρα τῆς αὐτοκρατορίας Μαρίας Θηρεσίας.

ὑπὸ ἀσπόνδου μίσους ἐναντίον τοῦ Ναπολέοντος καὶ τῆς Γαλλικῆς δημοκρατίας ἐμφορουμένη ἡ βασίλισσα προσετέθη προθυμότερα εἰς τὴν κατὰ τῆς Γαλλίας συμμαχίαν τῆς Ἀγγλίας, Πορτογαλλίας, Αὐστρίας μετὰ τῆς Τοσκάνης, Ρωσσίας, Νεαπόλεως καὶ Σαρδινίας. Ταχέως καὶ ἐν πάσῃ σπουδῇ συνελέχθη ἐν Νεαπόλει στρατός ἐκ τοῦ συρφετοῦ παντός εἶδους κακούργων καὶ εἰς τὸν συρφετὸν τοῦτον

πολλοὺ ἀηδιάσῃ τὴν ἀθλίαν διοίκησιν τῆς βασιλείας καὶ ἠσπάζοντο μᾶλλον τὴν Γαλλικὴν δημοκρατικότητα. Ὅτε αἰφνης σπεύσας ὁ στρατηγὸς Championnet, διὰ τετραήμερου ἀγῶνος, ἀπὸ τῆς 20. μέχρι τῆς 23. Ἰανουαρίου 1799 κατατρόπως πρὸ τῶν πυλῶν καὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς τῆς πόλεως τοὺς Λαζαρόνους καὶ διεσκόρπισεν αὐτούς. Οἱ πλεῖστοι αὐτῶν κατέφυγον εἰς τὰς δυσπρόσιτους φάραγγας τῶν ὀρέων Abruzzi, ἡ δὲ Νεάπολις εἶρε μετ' οὐ πολὺ ἡσυχίαν ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν Γάλλων καὶ ἡ δημοκρατικὴ μερὶς τῶν πολιτῶν ἀνεκήρυξεν ἤδη τῇ 25. Ἰανουαρίου τὴν παρθενόπειον δημοκρατείαν.

Ἦδη ὁμως ἐνεφανίσθη ὁ γενικὸς τοποτηρητὴς τῆς Νεα-

Τὸ παρα τῇ Ποτσδάμῃ ἀνάκτορον ΦΡΕΙΔΕΡΙΧΣΚΡΟΝ.

ἐδόθη ὡς στρατηγὸς ὁ Αὐστριακὸς ἀξιωματικὸς Μὰκ, τοῦ ὁποίου δὲν ἐβράδυνε νὰ φανῇ ἡ παντελής ἀνικανότης. Οἱ Γάλλοι ἔφεραν τὸν στρατηγὸν μετὰ τινα φαινομενικὴν αὐτοῦ ἐπιτυχίαν εἰς τοσαύτην στεγοχωρίαν, ὥστε ἠναγκάσθη νὰ ζητήσῃ παρακλητικῶς ἀνακωχήν. Εἰς δὲ τὴν παράκλησίν του ὁ Γάλλος στρατηγὸς Championnet μόλις συγκατετέθη ἐπὶ τῷ ὄρω τῆς παραδόσεως τοῦ φρουρίου τῆς Καπύης (Capua) μὲ ὅλα τὰ τηλεβόλα καὶ τὸ ὑλικὸν τοῦ πολέμου καὶ τῆς πληρωμῆς δέκα ἑκατομμυρίων λιρῶν ἐκ μέρους τῆς Νεαπόλεως, τοὺς ὁποίους ὅρους ὁ Μὰκ καὶ παρεδέχθη.

Ὁ ἐπονειδιστὸς οὗτος συμβιβασμὸς ἐνέβαλε τὸν λαὸν τῆς Νεαπόλεως εἰς φοβερὰν ἀγανάκτησιν. Ἐν τῷ ὄχλῳ ἐξερράγη τρομερὰ ἐπανάστασις, οἱ Λαζαρόνοι γενόμενοι κύριοι τῆς πρωτεύουσας ἐπατεῖθησαν, φονεύοντες καὶ λεηλατοῦντες, κατὰ τῶν εὐπόρων τάξεων, αἵτινες εἶχον ἤδη ἀπὸ

πόλεως, ὁ ἡγεμὼν Φαβρίκιος Ροῦφφος, ὡς πληρεξούσιος τοῦ βασιλέως Φερδινάνδου καὶ ἤρχισε νὰ διοργανῶνῃ τὴν ἐπανάστασιν τῶν Καλαβρέζων καὶ νὰ θέτῃ πέρας εἰς τὴν παρθενόπειον δημοκρατίαν. Κατώρθωσε νὰ φανατίσῃ τοὺς χωρικοὺς, τοὺς ἀλιεῖς, τοὺς ἐργάτας καὶ τοὺς Λαζαρόνους καὶ εἶχεν ἤδη συλλέξῃ στρατὸν ἢ μᾶλλον ἄτακτον στίφος ἑκατὸν χιλιάδων ἀνδρῶν, σχεδὸν ἀποκλειστικῶς ἀνθρώπων τῆς χειρίστης τάξεως, κακούργων, λιποτακτῶν καὶ ἄλλων καθαρμάτων, ἱκανῶν πρὸς πᾶν ἀνοσιούργημα.

Τὰ πολεμικὰ συμβεβηκότα ἐν τῷ μεταξὺ προσεκάλουν τοὺς Γάλλους εἰς τὴν ἄνω Ἰταλίαν, καὶ οἱ δημοκρατικοὶ ἐν Νεαπόλει ἠναγκάζοντο νὰ βασιθεύσιν εἰς τὰς ἰδίας των δυνάμεις. Ὅτε ἐφθασεν ὁ Ροῦφφος μετὰ τὰ στίφη τοῦ ἡδυνήθη εὐκόλως νὰ καταστρέψῃ τὴν δημοκρατίαν καὶ ν' ἀποκαταστήσῃ ἐν Νεαπόλει τὴν βασιλείαν.

Πρὸ τῆς ἐπιστροφῆς ὅμως τοῦ βασιλέως Φερδινάνδου ἀνέλαβεν ὁ ἡγεμὼν ἐν ὀνόματι αὐτοῦ καὶ ὡς πληρεξούσιος τοῦ τὴν διοίκησιν τῆς χώρας. Ὁ Ροῦφος ἐξήτασεν ὅλους τοὺς κλάδους τῆς διοικήσεως καὶ ἐποίησεν ὅλας τὰς ἐκ τῆς θέσεως τῶν πραγμάτων φανείσας αὐτῷ ἀναγκαίας καὶ σκοπίμους διατάξεις. Τὰ δεσμοτῆρια ἦσαν ὑπέρπλεα κακούργων καὶ πλῆθος ἀπειρον καταδίκων, μεταξύ τῶν ὁποίων πολλοὶ εἶχον καταδικασθῆ εἰς θάνατον, περιέμενον τὴν ἐκτέλεσιν τῆς δικαστικῆς ἀποφάσεως.

Ὁ ἡγεμὼν διέταξε νὰ ἐμφανισθῶσιν οἱ καταδίκαι οὗτοι ἐνώπιόν του ἐπὶ παρουσίᾳ καὶ τοῦ γραμματέως του· εἰς δικαστικὸς ὑπάλληλος ὤφειλε νὰ ἀναφέρῃ τὸ κακούρηγμα τοῦ καταδίκου καὶ νὰ ἐκθέτῃ τὰ καθ' ἑκαστα τῆς διαδικασίας, μεθ' ὃ ὁ ἡγεμὼν ἐξέφερε τὴν ὀριστικὴν του ἀπόφασιν. Μέγα

πλῆθος τοιούτων καταδίκων εἶχεν ἤδη ἐξετάσῃ ὁ Ροῦφος καὶ μόνον εἰς ὀλίγους, τῶν ὁποίων τὴν θανατικὴν ποινὴν μετέβαλεν εἰς ἰσόβια δεσμά, εὔρεν ὀλίγα τινὰ νὰ ὑπομνήσῃ, ὅτε νεανίας τις δεδεμένος ὅπως καὶ οἱ ἄλλοι μὲ ἀλύσεις εἰσῆλθεν εἰς τὴν αἵθουσαν, ὀδηγούμενος ὑπὸ δύο κλητῆρων. Ὡραία μορφή καὶ ἰσχυρόν, μεγαλοπρεπὲς ἀνάστημα, μὲ μέλαιναν κόμην καὶ γενειάδα, μελᾶγχρουν πρόσωπον καὶ βλοσυροὺς μέλανας ὀφθαλμούς. Ἀφοβὸς καὶ μὲ ἀνωρθωμένον μέτωπον ἴστατο, ἐνῶ ὁ δικαστικὸς ὑπάλληλος ἀνεγίνωσκε τὴν ἐκθεσιν τῶν κακούρημάτων του, καὶ ἡ ἀπαθὴς τοῦ προσώπου του ἔκφρασις ἐδείκνυνεν ὅτι οὐδὲ τὸν ἐλάχιστον εἶχε φόβον τοῦ θανάτου, τοῦ ὁποίου τὴν προσπέλασιν ὑπεμύνησκεν αὐτῷ βεβαίως ὁ ἀκατάπαυστος κρότος τῶν σιδηρῶν δεσμῶν του.

(ἔπειτα τὸ τέλος.)

1. ΚΑΗΜΕΝΤΙΝΗ, πριγκίπισσα τοῦ Κοβούργου (ἐν σελ. 167). Ἡ πριγκίπισσα Κλημεντίνη εἶνε θυγάτηρ Λουδοβίκου Φιλίππου τοῦ Ὁρλεάνου ὅστις κατεῖχε τὸν θρόνον τῆς Γαλλίας ἀπὸ τοῦ 1830 μέχρι τοῦ 1848, ἐγεννήθη δὲ τῇ 3. Ἰουνίου 1817 ἐν Παρίσι. Τῇ 20. Ἀπριλίου 1843 συνεζεύχθη εἰς γάμον μετὰ τοῦ πρίγκιπος Αὐγούστου Λουδοβίκου Βίκτωρος τοῦ Sachsen-Koburg und Gotha, δούκος τῆς Σαξωνίας. Οὗτος ἦτο υἱὸς πρίγκιπος Φερδινάνδου Γεωργίου Αὐγούστου τοῦ Κοβούργου, ὅστις ἐνουμφεύθη τὴν κληρονόμον τοῦ πλουσιωτάτου οὐγγρικοῦ ἡγεμονικοῦ οἴκου τῶν Kohary, τὴν πριγκίπισσαν Antonie, ἐγένετο Οὐγγρος μεγιστάν (Magnat) καὶ προσέλαβε τὸ ὄνομα Koburg-Kohary. Ὁ υἱὸς τοῦ ἀπεναντίας, ὁ πρίγκιψ Αὐγουστος ἀπέθετο αὐθις τὸ ὄνομα Kohary. Ἠῤῥξε δὲ σημαντικώτατα τὴν πατρικὴν περιουσίαν καὶ διὰ τῆς ἰδίας οἰκονομίας καὶ διὰ τοῦ γάμου του μετὰ τῆς θυγατρὸς τοῦ βασιλέως Λουδοβίκου Φιλίππου, καθότι, ὡς γνωστόν, οἱ Ὁρλεάνοι ἀνήκουσιν εἰς τοὺς πλουσιωτάτους τῶν ἡγεμονικῶν οἴκων τῆς Εὐρώπης. Ἐκ τοῦ γάμου τούτου ἐγεννήθησαν τρεῖς υἱοὶ καὶ δύο θυγατέρες, ἐκ τῶν ὁποίων ὁ νεώτατος καὶ ὁ ἐξαιρέτως ἀγαπητὸς τῇ μητρὶ εἶνε ὁ νῦν ἡγεμὼν τῆς Βουλγαρίας. Ἡ πριγκίπισσα Κλημεντίνη συνδέεται διὰ συγγενικῶν δεσμῶν πρὸς πάσας σχεδὸν τὰς ἡγεμονικὰς αὐλὰς τῆς Εὐρώπης, εἶνε φιλόδοξος, συνετὴ καὶ δραστηριωτάτη γυνή. Ἐν τῷ ἡρέμῳ τοῦ Ebenthal μεγάρῳ ἐνθα συνήθως διαμένει καὶ ὅπου ὡσαύτως ὁ νῦν ἡγεμὼν τῆς Βουλγαρίας διήγαγε τὸ πλεῖστον τῆς νεανικῆς του ἡλικίας, ἡ πριγκίπισσα Κλημεντίνη συνέλαβε καὶ διεξήγαγε τὰ πολὺπλοκα σχέδιά της πρὸς ἐκλογὴν τοῦ υἱοῦ της ὡς ἡγεμόνος τῆς Βουλγαρίας.

2. Ο ΑΡΧΙΜΗΔΗΣ. Εἰκὼν ὑπὸ Gust. Courtois (ἐν σελ. 171). Ὁ Ἀρχιμήδης, τὸ ἔξοχον τοῦτο καὶ μεγαλοφύεστατον πνεῦμα τῆς ἀρχαιότητος, ἐγεννήθη ἐν Συρακούσαις περὶ τὸ ἔτος 290 πρὸ Χριστοῦ, ἦτο δὲ συγγενὴς τοῦ τυράννου Ίέρωνος. Οἱ σύγχρονοί του ἀναφέρουσιν ὅτι ἦτο πάντοτε τοσοῦτον βεβυθισμένος εἰς τὰς μαθηματικὰς του ἐρεύνας καὶ ἀνακαλύψεις ὥστε οἱ φίλοι του ἠναγκάζοντο νὰ τῷ ὑπομνήσκωσιν, ὡς εἰς μικρὸν παιδίον, τὰς ἀπολύτους αὐτοῦ ἀνάγκας. Αἱ ἀνακαλύψεις του ἀναφέρονται καὶ εἰς τὰ καθαρὰ μαθηματικὰ καὶ εἰς τὴν ἐφαρμογὴν αὐτῶν ἐπὶ δια-

φόρων προβλημάτων τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν. Τὴν μαθηματικὴν ἐν γένει, καὶ ἰδίᾳ τὴν γεωμετρίαν προήγαγε εἰς τοσοῦτον θαυμασίαν ἀνάπτυξιν καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις, ὥστε μόλις μετὰ χιλιετηρίδας αἱ ἐπιστῆμαι αὗται ἠδυνήθησαν διὰ τοῦ Λεϊβνιτίου καὶ τοῦ Νεύτωνος νὰ προαχθῶσιν εἰς μείζονα τελειότητα. Τοιοῦτοτρόπως τὰ ἔξοχα πνεύματα συνάπτουσι φιλικῶς τὰς χεῖρας διὰ μέσου τῶν αἰώνων. Κυρίως μὲς ἐπιστήμης, τῆς μηχανικῆς, εἶνε ὁ Ἀρχιμήδης ὁ μόνος ἐφευρέτης καὶ δημιουργός. Τοὺς περιφήμους μηχανικοὺς νόμους τοῦ μοχλοῦ, τὰς νῦν πασιγνωστὰς ἰδιότητας τοῦ κέντρου τῆς βαρύτητος τῶν σωμάτων, πρώτη ἡ μεγαλοφυΐα τοῦ Ἀρχιμήδους ἐξεῦρε καὶ κατενόησεν. Ὅτε διὰ μηχανῆς τινος ἠδυνήθη, μόνος, νὰ μετατοπίσῃ μέγα πλοῖον, ἐν τῇ συναισθησὶ τῆς ἰδίας μεγαλοφυΐας διὰ τοὺς ὑπ' αὐτοῦ ἀνακαλυφθέντας φυσικοὺς νόμους ἀνεφώγησε μετ' ἀξιοπρεποῦς ὑπερηφανίας τὸ περιφημον ἐκεῖνο: δός μοι πᾶ σῶν καὶ τὰν γὰρ κινήσω (δός μοι ποῦ νὰ σταθῶ, καὶ θὰ κινήσω τὴν γῆν).

Εἶνε τοῖς πᾶσι γνωστὴ ἡ περίστασις, ἐξ ἧς ἔλαβεν ἀφορμὴν πρὸς ἀνακάλυψιν τοῦ φυσικοῦ νόμου, καθ' ὃν τὰ εἰς ὑγρὸν τι ἐμβαπτιζόμενα σώματα ἀποβάλλουσι τόσον μέρος ἐκ τοῦ βάρους των ὅσον εἶνε τὸ βάρος τοῦ ὑπ' αὐτῶν ἐκτοπιζομένου ὑγροῦ.

Ἐκ τῶν πολλῶν αὐτοῦ ἀνακαλύψεων καὶ ἐφευρέσεων ἀναφέρομεν μόνον τὴν τῶν κατόπτρων, δι' ὧν ἔκαie τὰ πλοῖα τῶν ἐχθρῶν καὶ ἐκ τῆς ὁποίας ἐφευρέσεως εἶρε τὸν θάνατον, τοῦ ὁποίου τὰς ὀλίγον προηγηθείσας στιγμὰς παριστᾷ ἡ ἡμετέρα εἰκὼν. Ὁ Ἀρχιμήδης κάθηται βεβυθισμένος εἰς μαθηματικοὺς ὑπολογισμοὺς καὶ διαγράφων γεωμετρικὰ σχήματα. Ἐκ τῶν σκέψεων αὐτοῦ μόλις ὑπὸ τοῦ θυροῦ τῶν ὅπλων καὶ τῶν κραυγῶν τῶν στρατιωτῶν ἀποσπασθεῖς, εἶπε πρὸς τὸν στρατιώτην ὅστις ἐμελλε νὰ τὸν φονεύσῃ „μή μου τοὺς κύκλους τάραττε“ μεθ' ὃ καὶ ἐθανατώθη.

3. ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΟΣ Γ', Αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας, μετὰ βιογραφίας (ἐν σελ. 175).

4. ΦΡΕΙΔΡΙΧΣΚΡΟΝ, τὸ παρὰ τῇ Ποτοδάμῃ ἀνάκτορον ἐν ᾧ ἐγεννήθη καὶ ἀπέθανεν ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας Φρειδερίκος ὁ Γ'.